Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

470

1785. Συνυποσχετικὸν τῶν Σμυρναίων, ἐν *1*, Β′ σ. 512–516, ἐν *376*, σ. 85, ἐν *171*, σ. 12–14 καί, ὀρθότερον, ἐν *281*, σ. 10–17.

Α′. . . . ἀπεφασίσαμεν κοινῇ γνώμῃ, εἰς τὰς διαφορὰς καὶ διενέξεις τῶν διαφερομένων μεταξὺ τῶν χριστιανῶν παντοίας ὑποθέσεις, νὰ γίνεται δὶς τῆς ἑβδομάδος . . . συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ θεωρῶνται αἱ ὑποθέσεις τῶν χριστιανῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔμπροσθεν ἢ ἑνὸς δημογέροντος, ἢ δύο ἐκ τῶν δώδεκα τῶν κατὰ καιρὸν εὑρισκομένων, ἢ καὶ πάντων, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ ὑπόθεσις, οἵτινες νὰ εἰσέλθωσι κατὰ σειράν.

Β′. Ὅσοι ἐνάγοντες ἢ ἐναγόμενοι περὶ παντοίας ὑποθέσεως προσδράμωσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ζητοῦντες τὸν ἐξισασμὸν καὶ τὴν διόρθωσιν, ἅπαντες πρέπει νὰ δέχωνται ἀκωλύτως, καὶ νὰ κρίνωνται ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν προεστώτων, ὡς ἄνω εἴρηται· καὶ ἐν ταῖς διαφοραῖς ταύταις ἁπάσαις ἰδίως ὁ ἀρχιερεὺς νὰ μὴν ἀποφασίζῃ οὐδεμίαν, ἢ κῦρος λαμβάνειν ἀπόντων τῶν αὐτῶν προεστώτων. Ὅσοι δὲ πάλιν προστρέξωσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πολιτείας περὶ ὁποίας δήποτε ὑποθέσεως κοσμικῆς, ἀκούειν καὶ διορθοῦν αὐτούς, ὡς πρότερον, καὶ νὰ ἔχωσι τὸ κῦρος αἱ ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ κοινοῦ, χωρὶς ν' ἀναιροῦνται παρὰ τοῦ ἀρχιερέως. Ἐκτὸς ὅμως τῶν κληρονομιῶν καὶ διαφερομένων ἀνδρογύνων, ὅτι ἐκεῖ νομοκανονικῶς νὰ θεωρῶνται καὶ νὰ ἐξετάζωνται μόνον ἐπὶ τῆς Μητροπόλεως, παρόντων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς προεστώτων, ὡς εἴρηται.

Γ′. Ὅσοι ἀφορισμοὶ ἐξ ὀνόματος κατά τινος ἐν ἐξώσει τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, νὰ προβάλλωνται εἰς τὴν κοινὴν ταύτην συνέλευσιν καὶ δίχα γνώμης καὶ κοινῆς σκέψεως ἀμφοτέρων τῶν μερῶν νὰ μὴν ἀναγνωρίζωνται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δ′. Ὅσα νόμιμα καὶ κανονικὰ συνοικέσια ἔχουν νὰ διαχωρισθῶσι. νὰ προβάλλωνται τὰ αἴτια καὶ ἐγκλήματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς κοινῆς ταύτης συνελεύσεως, καὶ δίχα τῆς κοινῆς ταύτης σκέψεως, νὰ μὴ διαχωρίζωνται.

. . . ΣΤ′. Ὅσοι τῶν χριστιανῶν ζητοῦσι νὰ κάμωσι διαθήκην, ἢ ζῶντες δράμωσιν· εἰς τὴν Μητρόπολιν ἢ εἰς τὸ κοινόν, ἢ ἐν τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, ἡ διαθήκη αὕτη νὰ γίνεται, παρόντος ἑνὸς τῶν τεσσάρων ἐφημερίων κατ' ὄνομα διωρισμένου, τοῦ τε Συγκέλλου . . . καὶ τῶν δημογερόντων, ἢ ἁπάντων ἢ ἑνός, καὶ ὁ ἐξομολογῶν πνευματικὸς νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ἄδειαν φροντίζειν ποσῶς περὶ διαθήκης· καὶ αἱ διαθῆκαι, ὅσαι γένωσιν ἄνευ τινὸς τῶν ἄνωθεν ἐφημερίων ἢ δημογερόντων, νὰ μένωσιν ἄκυροι, ἐκτὸς ἐκείνων ὁποῦ μόνοι των κάμνωσι διαθήκην, αὕτη νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος.

471

1785(?)– Πανδέκτης Νικολάου Καρατζᾶ (1745–1791), ἐν χφ (ἄλλοτε) τοῦ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, περιγράψαντος τοῦτο καὶ ἐκδόσαντος πίνακα περιεχομένων καί τινα ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου, ἐν *124*. Πρβλ. ἐν *220*, σ. 397–408. Ἴσως κατεστράφη τὸ χφ. τοῦτο· πρβλ. ἐν *447*, σ. 74.

(φ. 249α) *(«Τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος Μπαλασίου ἀπὸ Γράμματος συνοδικοῦ) : ὅταν ἀποθάνῃ τις, ἢ μικρὸς ἢ μέγας, μὴ ἔχων γονεῖς, μήτε τέκνα, μήτε ἀδελφοὺς ἀμφιθαλεῖς, μήτε ἀδελφόπαιδας τοιούτους ἀμφιθαλεῖς, ἔχει δὲ ἑτεροθαλῆ ἀδέλφια, τότε ἐκεῖνα, τὰ ἑτεροθαλῆ ἀδέλφια, μόνα κληρονομοῦν τὸν θανόντα ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ οὐδεὶς ἄλλος, μήτε θεῖος, μήτε ἐξάδελφος, μήτε τις ἕτερος συγγενής, εἴτε ἐκ πατρὸς θεῖος, εἴτε ἐκ μητρός».*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ